

Πλεούμενα ανάλαφρα με ανασηκωμένα κουπιά
σα φλάμπουρα γιορταστικά,
ναύτες με κάτασπρα καπέλλα
σαν ανθισμένο φθινοπωριάτικο παρτέρι
και μέσα στου φαναριού
τα σιντεφένια μάτια,
περήφανα καλπάζει
του τόπου η αιώνια, η δοξασμένη ιστορία.

Απόμακρη, κλεισμένη στη μεγαλοσύνη της
η θάλασσα,
ζει στη δική της σιωπή
και κινείται χωρίς λέξη,
κοιτάζοντας υπεροπτικά
το φανταχτερό πρόσωπο
της ανθρώπινης ματαιοδοξίας.